

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж уп 12/2014
23.01.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Олге Ђуричић, председника већа, Драгана Скока и Љубице Милутиновић, чланова већа, са саветником Весном Карановић, као записничарем, одлучујући по жалби Миленка Јовановића из Београда, улица Бирчанинова бр.32/21, поднетој преко пуномоћника Трифуновић Јованке, адвоката из Земуна, улица 22.октобра број 7, изјављеној против решења Прекршајног апелационог суда 3-Р4ОП-10/14 од 22.10.2014. године, у предмету заштите права на суђење у разумном року, у нејавној седници већа одржаној дана 23.01.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба Миленка Јовановића из Београда и потврђује решење Прекршајног апелационог суда 3-Р4ОП-10/14 од 22.10.2014. године у ставу првом тачка 2., те ставовима другом и трећем изреке.

Исто решење се **УКИДА** у ставу првом тачка 1. изреке.

По достављању овог решења предлагачу првостепени суд ће уставну жалбу и одлуке донете у овом предмету доставити Уставном суду ради одлучивања о уставној жалби због повреде других Уставном зајемчених права.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ Република Србија да предлагачу Миленку Јовановићу из Београда на име трошкова поступка плати 3.000,00 динара у року од 15 дана.

Образложење

Врховном касационом суду су достављени списи предмета Прекршајног апелационог суда 3-Р4ОП-10/14, ради одлучивања о жалби подносиоца захтева за заштиту права на суђење у разумном року, Миленка Јовановића из Београда, изјављеној против решења Прекршајног апелационог суда 3-Р4ОП-10/14 од 22.10.2014. године, којим је ставом првим изреке уважен предлог пуномоћника предлагача за доношење допунског решења 3-Р4ОП-10/14 од 09.09.2014. године, тако што је тачком 1. тог става изреке захтев за накнаду материјалне штете у износу од 75.000,00 динара одбачен, а тачком 2. истог става одбачен је и захтев за нематеријалну накнаду у износу од 500,00 динара по сваком дану невршења службене дужности суда почев од 28.07.2011. године до дана

коначног извршења решења Прекршајног апелационог суда. Ставом другим изреке истог решења одбијен је, као неоснован, предлог да се допунско решење објави на сајту Прекршајног апелационог суда. Ставом трећим изреке ожалбеноог решења делимично је уважен захтев пуномоћника предлагача за накнаду трошкова поступка у износу од 4.500,00 динара, који износ се предлагачу има исплатити из буџетских средстава Републике Србије опредељених за рад судова у року од 15 дана од дана правноснажности решења, док је у преосталом делу, до износа од 30.000,00 динара, захтев одбијен. Ожалбено решење (решење Прекршајног апелационог суда 3-Р4ОП-10/14 од 22.10.2014. године) исправљено је решењем истог суда 3-Р4ОП-10/14 од 17.11.2014. године, тако што је уместо датума 09.09.2014. године у делу заглавља требало да пише датум 22.10.2014. године.

У жалби поднетој због битне повреде одредаба парничног поступка, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и због погрешне примене материјалног права жалилац предлаже да суд жалбу уважи и преиначи став први и други, као и побијани део става трећег изреке решења Прекршајног апелационог суда 3-Р4 ОП-10/14 од 22.10.2014. године. Даље наводи да је суд био дужан да пре доношења побијаног решења одржи рочиште како би се подносиоцу омогућило да се изјасни о одбацивању предлога, односно дела захтева из уставне жалбе, чиме су повређене одредбе члана 294. став 2. и члана 374. став 2. тачка 7. Закона о парничном поступку, као и члана 11. став 1. Закона о ванпарничном поступку. У жалби указује и да побијано допунско решење није донето на једнак и јединствен начин као и решење чија је допуна тражена. Истиче прецизиран захтев за накнаду трошкова поступка на име награде за састав ове жалбе у износу од 60.000,00 динара према Тарифном броју 14. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката.

Одлучујући о жалби подносиоца, на основу одредбе члана 86 став 3. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС" 116/08 ... 101/13), Врховни касациони суд је нашао да је жалба неоснована у односу на став први тачка 2, те ставове други и трећи изреке ожалбеног решења, док се исто решење укида у ставу првом тачка 1. изреке.

Одредбом члана 8а Закона о уређењу судова, у ставу 1, је прописано да странка у судском поступку која сматра да јој је повређено право на суђење у разумном року може непосредно вишем суду да поднесе захтев за заштиту права на суђење у разумном року. Одредбом става 2. истог члана Закона је прописано да се захтевом из става 1. овог члана може тражити и накнада за повреду права на суђење у разумном року.

Одредбом члана 8б истог Закона је, у ставу 1, прописано да ако непосредно виши суд утврди да је захтев подносиоца основан, може да одреди примерену накнаду за повреду права на суђење у разумном року и да одреди рок у коме ће нижи суд да оконча поступак у коме је учињена повреда права на суђење у разумном року.

Према стању у списима предмета решењем Прекршајног апелационог суда 3-Р4ОП-10/14 од 09.09.2014. године утврђено је да је у поступку вођеном пред Прекршајним судом у Београду под бројем 13 Пр.бр.147323/11 подносиоцу захтева Миленку Јовановићу из Београда повређено право на суђење у разумном року, па је Прекршајном суду у Београду наложено да без одлагања, а најкасније у року од 30 дана од дана пријема те одлуке, оконча поступак у предмету 13 Пр.бр.147323/11 тако што ће пуномоћнику подносиоца захтева доставити решење под истим бројем од 28.06.2013. године, утврђено је право подносиоца захтева на нематеријалну штету у износу од 20.000,00 динара на терет буџетских средстава Републике Србије опредељених за рад судова, те одлучено да решење након правноснажности буде објављено на сајту Прекршајног апелационог суда. Подносилац уставне жалбе Миленко Јовановић се на изреку ове одлуке од става првог до четвртог одрекао права на жалбу, али је преко пуномоћника поднео предлог да се изврши допуна решења 3-Р4ОП-10/14 од 09.09.2014. године, у делу у којем тим решењем по захтеву за заштиту права на суђење у разумном року, садржаном у уставној жалби, није одлучено, те да се изреком новог – допунског решења утврди право на накнаду материјалне штете предлагача на износ од 75.000,00 динара. Предлогом је затражено да суд изреком одлучи и о делу захтева за накнаду нематеријалне штете, као и да допунско решење буде објављено на сајту Прекршајног апелационог суда. Ожалбеним решењем и то ставом првим тачка 1. изреке Прекршајни апелациони суд је одбацио захтев за накнаду материјалне штете истакнут у уставној жалби, са образложењем да је накнада материјалне штете опредељена не за састав дела захтева који се тиче заштите права на суђење у разумном року, већ за састав уставне жалбе у целини.

Правилно је Прекршајни апелациони суд решењем 3-Р4ОП-10/14 од 09.09.2014. године утврдио да је у поступку вођеном пред Прекршајним судом у Београду под бројем 13 Пр.бр.147323/11 подносиоцу захтева Миленку Јовановићу из Београда повређено право на суђење у разумном року, наложио је да Прекршајни суд у Београду без одлагања, а најкасније у року од 30 дана од дана пријема те одлуке оконча поступак у предмету 13 Пр.бр.147323/11, утврдио је право подносиоцу захтева на нематеријалну штету у износу од 20.000,00 динара на терет буџетских средстава Републике Србије опредељених за рад судова, као и да исто решење буде објављено на сајту Прекршајног апелационог суда. Врховни касациони суд налази да је Прекршајни апелациони суд погрешно одлучио доносећи одлуку у ставу првом тачки 1. изреке ожалбеног решења, јер је предлагач у уставној жалби номинално определио захтев за накнаду материјалне штете у износу од 75.000,00 динара. За заштиту права која се односе на заштиту других Уставом зајемчених права искључиво је надлежан Уставни суд, па Прекршајни апелациони суд у овом делу уставне жалбе није могао одлучивати. Заштита тог права може се остварити пред Уставним судом, па је стога ожалбено решење у том делу укинута, с тим да се предмет достави Уставном суду на одлучивање. Правилно је тачком 2 става првог изреке ожалбеног решења уважен предлог пуномоћника предлагача за доношење допунског решења 3-Р4ОП-10/14 од 09.09.2014. године, тако што је захтев за нематеријалну накнаду у износу од 500,00 динара по сваком дану невршења службене дужности суда

почев од 28.07.2011.године до дана коначног извршења решења Прекршајног апелационог суда, одбачен, јер је Прекршајни апелациони суд о захтеву за накнаду нематеријалне штете одлучивао као о захтеву за примерену накнаду због повреде права на суђење у разумном року и решењем З-Р4ОП 10/14 од 09.09.2014. године досудио примерену накнаду у износу од 20.000,00 динара, а на то решење предлагач није изјавио жалбу. Такође је по оцени овог суда правилно ставом другим изреке ожалбеног решења одбијен предлог да предметна одлука буде објављена на сајту Прекршајног апелационог суда, јер суд налази да нема интереса јавности за објављивање информација о исходу допунског захтева. Приликом одмеравања трошкова поступка Прекршајни апелациони суд је правилно одлучио да предлагачу припада накнада у висини од 4.500,00 динара применом Тарифних бројева 13. став 1. алинеја 2. и 69. став 2. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката ("Службени гласник РС" број 121/12).

Предлагачу су признати трошкови овог поступка у износу од 3.000,00 динара на основу члана 153. став 2. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" 72/11 ... 55/14), у вези члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку ("Службени гласник СРС" 25/82 и 48/88, "Службени гласник РС" 46/95 ... 55/14), сагласно успеху у спору.

Са изнетог, поступајући на основу одредбе члана 86 став 3. Закона о уређењу судова, те члана 401. тач. 2. и 3. Закона о парничном поступку, у вези члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, одлучено је као у изреци.

РЕШЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ

дана 23.01.2015. године, Рж уи 12/2014

Записничар,
Весна Карановић, с.р.

Председник већа - судија,
Олга Ђуричић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић